

**Posudek oponenta magisterské diplomové práce
Kateřiny Procházkové**

Příběhy partnerství lidí a zvířat v japonské literatuře v minulosti a současnosti

Autorka předkládané práce se zabývá problematikou prolínání světa zvířat a světa lidí v japonských literárních dílech. Prolínání dvou světů je odvěké téma, které je známo i z jiných prostředí. K tomuto střetávání a prolínání může v zásadě docházet dvěma způsoby. Buď se do jiného/nadpřirozeného světa vydávají lidé, nebo do tohoto našeho světa přicházejí stvoření z říše fantazie/nadpřirozena. Do obou těchto kategorií v podstatě spadají i příběhy o partnerství lidí a bytostí jiného druhu (*irui kon'in tan*), konkrétněji partnerství lidí a zvířat.

K popisu a hlubšímu seznámení s tímto tématem se autorka uchyluje k několika postupům, které spolu v důsledku souvisejí. V první části své práce se věnuje partnerství lidí a zvířat v literárních dílech klasického a předmoderního období. Nemalá část je vyhrazena nejstarším dochovaným literárním památkám, *Kodžiki*, *Nihonšoki* a *Fudoki*. Další část je vyhrazena japonským pohádkám. Jestliže první část byla pojata z hlediska literárněhistorického, ve druhé části se uplatňuje je pohled folkloristický a kulturně antropologický. Jiná metodologie si jistě zaslouží vysvětlení, a proto následuje „pokus o interpretaci *iruikon*“, neboli teoretické zobecnění tohoto jevu. Autorka se zde zabývá pohledem antropologickým (srovnávací mytologií) a pohledem psychoanalytickým, který se opírá o Jungovu teorii archetypů.

Jádro práce pak diplomantka spatřuje v rozboru literárních děl současných japonských spisovatelek. Vybrala si dvě autorky, a sice Kawakami Hiromi a Tawadu Jóko, jejichž tvorba není v našem prostředí dosud známa. Při rozboru jejich povídek je diplomantka v dialogu s díly a archetypy, jimiž se zabývala v předchozích částech. Dosahuje tak toho, že práce navzdory rozdílným přístupům a nesourodému materiálu působí uceleným dojmem.

V závěru diplomantka nastiňuje, že *iruikon* se nedotýká pouze partnerství mezi lidmi a zvířaty, ale že vypovídá o problémech aktuálních i v dnešní době, o problémech týkajících se vztahů mezi lidmi jiné barvy pleti, o problémech s nalezením partnera opačného pohlaví apod. Uvědomuje si, že v historickém přehledu zanedbala období moderní japonské literatury, které jistě nabízí další možnosti, jak rozšířit spektrum zkoumaných jevů. Slabinou této práce jsou četné překlepy, které se objevují i v prepisech japonských termínů. Nemá to však vliv na celkové vyznění a na navrhované hodnocení.

Diplomantka hojně cituje japonské prameny a předkládá překlady ukázek z děl a studií, které se bezprostředně vztahují k zvolené problematice. Přesvědčivě argumentuje a při psaní zachovává logickou strukturu. Práce je doplněna obrazovou přílohou a seznam použité literatury svědčí o odpovídající informovanosti v dané problematice. Nemám k této práci větších výhrad. Plně vyhovuje požadavkům na práci diplomovou a hodnotím ji známkou **v ý b o r n o u**.

V Praze 28. května 2007

Martin Tirala

